

Hodně lidí nevěří tomu, co je psáno v evangeliu. To je velmi charakteristické pro tuto dobu a má to jasné vysvětlení. A ačkoli tomu nevěří, ochotně spolknou všechno, co se tam nepíše. Například se prý našlo Evangelium podle Jidáše... Autoři tvrdili, že se prý Ježíš s Jidášem dohodli, aby ho Jidáš prodal. Proč? Jednoduše proto, že lidi nemají prakticky žádnou „kulturu evangelia“. Už ho nechtou. Kostel je přiláká, když mají problém. A to se nestává každou neděli.

Berou vážně všelijaké fikce. Týdeník Famille chrétienne (Křesťanská rodina) si objednal průzkum ohledně slavné knihy Šifra mistra Leonarda. Výsledek: z deseti dotázaných o Kristu a církvi se tři domnívají, že Ježíš jistě neexistoval. Jeden si myslí, že to byl podvodník. Jen dva tvrdí, že byl božské podstaty. Osm dotázaných si myslí, že církev je lidský vynález.

Tyto fantastické odpovědi svědčí o postupném vzdalování Francouzů od víry i prosté křesťanské kultury.

Knihou Šifra mistra Leonarda bylo ovlivněno 68% dotázaných. 10% čtenářů knihy se přímo odvrátilo od myšlenky, že Ježíš byl vzkríšen. 26% si myslí, že Máří Magdalena byla Ježíšova manželka nebo milenka...

Je zřejmé, že pevné postoje – ničím nepodmíněná ochrana života od početí do smrti, manželství jediné heterosexuální a nerozlučitelné – vyvolávají odpor a odmítnutí.

Ovšem většina dotázaných (63%) uznává církev pro její humanitární angažovanost. Všimám si toho každý den – jak mě lidé zdraví, jak mě podporují v mém konání. Nezdaví kněze, ale především toho, kdo pomáhá mladistvým delikventům. Je to široce rozšířený názor: „Nevěřím v Boha, ale tleskám vaší práci i vašemu týmu!“ Uznávají společenskou angažovanost lidí z církve. Každý ví, že matka Tereza byla jeptiška, že abbé Pierre byl kněz... Díky své angažovanosti ve službách těm nejchudším se dostali do čela hitparády humanity.

Ale vrátím se k údajným tajemstvím církve, jak je odhalily výplody Dana Browna. 30% těch, kteří četli jeho román, si myslí, že je založený z větší části na pravdě. 30% čtenářů ho bere jako nepravdivý. Co z toho můžeme vyvodit? Že se musíme především přimknout k evangeliu a nemít strach z výsměchu. To je obsah sedmého blahoslavenství: když vás napadají a posmívají se vám, protože jste křesťané, řekněte prostě, že věříte v Ježíše Krista, syna Božího. Potvrďte svou víru!

Praktikování víry se zhmotňuje, získává smysl a viditelnost v církvi, ne někde na chodníku, během průzkumů veřejného mínění a rozhlasových reportáží, jak by nás chtělo přesvědčit mnoho reportérů. Víra se nedá spočítat. Duše se nesonduje mikrofonem. Jedině když se opřeme o Boží slovo, budeme věrohodní, budeme nést ovoce a vyhneme se záluďným výplodům bestsellerů a filmů.

Guy Gilbert – *Buďte světlem!*

Prameny, odkazy

Meinrad Limbeck – Evangelium sv. Marka – Malý stuttgartský komentář;
Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Marka; Petr Karas – Boží slovo na každý den;
Angelo Scarano – www.pastorace.cz; Petr Mareček – www.biblickedilo.cz;
Misál na každý den liturgického roku

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti. Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

biblický program brněnské diecéze 2010 - 2013

www.vezmiacti.cz

2. neděle adventní – cyklus B

4. prosince 2011

¹Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím. ²Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. ³Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ ⁴Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. ⁵Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. ⁶Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyčkami a medem divokých včel. ⁷Kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánku. ⁸Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.“

Mk 1,1-8

Úvod k meditaci

Člověk touží po Bohu, protože je stvořený k jeho obrazu a podobě. Bůh touží po člověku, protože prostřednictvím všech darů chce dát člověku sám sebe – souhrn všech darů a nejvyšší dar přesahující všechny touhy. Co brání tomu, abych přijal Pána a pozval do svého srdce? Jak se mohu snažit odstraňovat překážky, které mi v tom brání? Nyní je doba milosti, kdy mám příležitost k novému obrácení.

Výklad biblického textu

Kontext: První verš je nadpisem celého Markova evangelia a vyjasnění tohoto prohlášení následuje v celém evangeliu. Ježíš zahajuje Boží dílo spásy tím, že hříšníkům přináší Boží odpuštění (Mk 2,5) a přivádí je do Boží blízkosti společenstvím u stolu (Mk 2,16). Ježíš přemáhá nemoc, posedlost, utrpení a smrt Boží spásonosnou mocí (Mk 5); hlásá příchod Božího království (Mk 9,1). Ježíš má bezprostřední význam pro spásu světa: „Dává svůj život jako výkupné za mnohé“ (Mk 10,45; 14,24). Ježíš se stává svým proměněním a vzkríšením svědkem a ručitelem budoucí slávy (Mk 9,2-7; 16,6n). Celé evangelium končí tím, že odkazuje na úvodní verš.

¹**Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím.** Verš připomíná začátek Bible (Gn 1,1), Ježíš je začátek nového světa. Výraz *evangelium* vyjadřuje výstižně obsah a podstatu Ježíšovy zvěsti. Evangelium je *dobrou zprávou* o definitivním Božím jednání, které přináší spásu. V tomto smyslu je sám Ježíš Božím poslem, jak to vyjadřuje prorok Izaiáš obrazem o Hospodinově návratu do Jeruzaléma a k vyvolenému národu: „Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Siónu: „Bůh tvůj kraluje!““ (Iz 52,7). *Radostná zpráva* vyhlášená Ježíšem znamená Boží pokoj a spásu pro lidstvo; znamená vysvobození z otroctví hříchu a jeho temných následků, znamená vysvobození z vnitřních pout. *Radostná zvěst* je však rovněž zaslíbením překonání smrti a přetvoření dosavadního světa do plně Boží slávy.

Týden
s Božím
slovem

1. čtení:
Iz 40,1-5.9-11

2. čtení:
2 Petr 3,8-14

Evangelium:
Mk 1,1-8

Srovnaní:

Mt 3,1-6

Lk 3,3-6

Jan 1,19-23

Mal 3,1

Iz 40,3

2 Král 1,8

Zach 13,4

Mt 3,11-12

Lk 3,15-17

Jan 1,24-28

Sk 13,25

²Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu.

³Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Čas spásy, který přichází s Ježíšem, začíná již vystoupením Jana Křtitele, který náleží podle Marka do evangelijní zvěsti a nepatří už ke staré době jako poslední prorok. V něm se totiž naplňují proročká zaslíbení. Jako slova proroka Izaiáše uvádí Marek dva citáty z Písma. První pochází ve skutečnosti z proroka Malachiáše: „Hle, já posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu“ (Mal 3,1). Druhý je z Izaiáše: „Hlas volajícího: Připravte na poušti cestu Hospodinu, vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha!“ (Iz 40,3). Evangelista shrnuje základní funkci Jana Křtitele: přichází, aby posloužil Ježíšovi. Označení „Pán“ se u proroka Izaiáše a rovněž u Jana vztahuje na samotného Boha, který chce přijít širokou a rovnou cestou k svému lidu jako Spasitel a Vládce. Titul „Pán“ se nyní vztahuje na Ježíše, kterému „hlas volajícího na poušti“ připravuje cestu. V Ježíši se tak přiblížila k člověku Boží spása, Bůh sám.

⁴Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Jan Křtitel vystupuje na poušti (jednalo se o dolní část údolí řeky Jordánu, nedaleko od města Jericha a od ústí této řeky do Mrtvého moře). Zmínka o poušti má ovšem v textu náboženský význam. Podle jiných významů výrazu *poušť* v Markově evangeliu nejde o místo pro život v ústraní a pokání. *Poušť* označuje Boží blízkost (srov. Mk 1,13). Jestliže ji má člověk zakusit, musí „vyjít“ z hluku měst a shonu lidí. *Křest pokání* je obrácení se k Bohu, touha po prameni života a propuknutí opravdové radosti. Jedná se o první odpověď na Boží poselství spásy (1,15). Odpuštění hříchů je počátkem spásy, pokoje a společenství s Bohem. Hřešit v hebrejštině znamená „minout terč“. Hříšník je ten, kdo nedosáhne svého cíle – jako střela, která mine terč.

⁵Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Hlas Jana Křtitele se setkává se silnou ozvěnou. Je slibným znamením, že celý judský kraj a všichni z Jeruzaléma přicházejí k němu. Kázáním Jana Křtitele na poušti shromažďuje Bůh lidi, kterým pak Ježíš zvěstuje poselství spásy a ze kterých může vytvořit společenství spásy. Janův křest je pouze přípravou, je však zároveň předobrazem křesťanského křtu, kterému se člověk podrobuje, aby tak dosáhl odpuštění a spásy a byl přijat do Kristova společenství.

⁶Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyčkami a medem divokých včel. Oděv Jana Křtitele je popsán podobnými výrazy jako oděv Eliáše, otce proroků. Jeho potrava a oblečení odpovídají způsobu života těch, kdo přebývají na poušti. Jsou znamením přísnosti a chudoby, poukazují na zřeknutí se pozemských hodnot a připomínají naprosté osvobození se ode všeho kvůli Bohu. Jan Křtitel ztělesňuje pro evangelistu Marka slíbeného Eliáše. Vznikající církev zdůraznila tuto Eliášovu tradici tím, že místo, kde Jan křtil (východní břeh řeky Jordánu), spojila s událostí uchvácení Eliáše do nebe.

⁷Kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánku. Jan Křtitel naplňuje své povolání ohlašováním silnějšího, který přijde po něm. Není nejmenších pochyb, že má na mysli Mesiáše. Velikost toho, který přijde za ním se spásonosnými dary a spásonosnou mocí Boží, znázorňuje předchůdce Jan vlastní nehodností a nepatrností. Necítí se hoden sklonit se a rozvázat řemínek jeho obuvi, což byla otrocká služba.

⁸Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým. *Silnější* bude křtít Duchem svatým. Duch svatý je darem poslední doby. Bude lidi očišťovat jinak než voda řeky Jordánu. Bude totiž lidi posvěcovat a spojí člověka s Bohem do trvalého společenství.

K tématu

Slovo, které překypuje láskou

Je životně důležité číst Písmo. Dokáže nás změnit, očistí naše srdce i mysl. Evangelium nemusí přinášet odpovědi na všechny otázky, které si kladete. Věřím spíš, že evangelium řeší naše problémy tím, že proměňuje člověka zevnitř. Číst Bibli vede k proměně. Evangelium rozbíjí naše masky. Daniel Ange říkal: „Bible nás trápí, aby nás uzdravila.“ Písmo svaté nás vede k tomu, abychom milovali sebe samé a své blízké. Pokaždé, když čtete Bibli, vstoupí do vás milost. Přistupujte k textu s velkou úctou, i když nepravíte po Božím slově.

Aby čtení Bible mělo pro vás nějaký význam, nechte se jí vést. Poslouchejte ji. Hlavně se nesnažte přizpůsobit Písmo svým účelům. Jedině integristé využívají Bibli ke svým ideologickým cílům. K Božím slovům přistupujeme v tichu a modlitbě. Evangelium se vztahuje k životu každého z nás. Nečtete ho na veřejných místech. Je lepší číst ho v tichu a o samotě, aby na nás mohl zapůsobit vnitřní žár skrytý v knize. Slovo Boží způsobuje, že vstupujeme do osobního vztahu s tím, který nám jej daroval. Číst Bibli znamená mluvit s Bohem. Jeho řeč je živá a ožívuje také nás. Rozjasňuje nás a očišťuje. Čtete Bibli se stejnou úctou, jakou projevujete vůči hostii. Když vám při mši kousek hostie spadne na zem, co nejrychleji ho zvednete, protože je to poklad. Přikládejte stejný význam každému „drobku“ biblického textu.

Čtete Bibli tak, jako když mladík čte dopis od své milé nebo dívka list od svého milého. Věřte, že Bible byla napsána pro vás.

Další texty v týdnu

Po: Iz 35,1-10; Lk 5,17-26

Út: Iz 40,1-11; Mt 18,12-14

St: Iz 40,25-31; Mt 11,28-30

Čt: Gn 3,9-15.20; Ef 1,3-6.11-12, Lk 1,26-38

Pá: Iz 48,17-19; Mt 11,16-19

So: Sir 48,1-4.9-11; Mt 17,10-13

Existuje několik verzí příběhu o Kristově životě. První pochází od přímých svědků, žáků, kteří viděli jeho činy, slyšeli ho mluvit a zapísali svou zkušenost.

Druhá pochází od všech těch, kteří slyšeli jeho živé slovo zprostředkované jeho sluzebníky: apoštoly a jejich následovníky, tedy nástroji Krista. Všichni křesťané dostávají podporu jeho slovy při liturgii a čtení Písem. Při jeho výkladu se mi však stává, že se na nějakém verši úplně zaseknu. Někdy vůbec nerozumím. Sedm let jsem studoval teologii, ale stává se, že mi nějaký text uniká a že nevím, jak ho vyložit. Mohou mě inspirovat laici, i když pověření vykládat mají papež a biskupové. Prostý křesťan mi může s textem hodně pomoci.

Kristus promlouvá k našemu srdci. Božím slovem by každý z nás měl naslouchat a vnímat ho. Díky víře a lásce je jeho řeč živá a působivá.

Čtete si každý den kousek evangelia? Čtete znovu texty, které se vám líbí, nebo vyhledáváte pasáže, které málo znáte?

Já jsem si často vybíral stránku náhodně. Čtete a srdce se vám otevírá. Otevřete Bibli a často naleznete odpověď. Evangelium je „slovo, které překypuje láskou“. Budeme ho číst znovu z perspektivy posledního Kristova činu na kříži, který se týkal napraveného lotra. Ať jsou následující stránky pro tebe „milostí“.

Guy Gilbert

– Evangelium podle svatého lotra